

Foderkorn. Jeg vil gøre opmærksom paa, at allerede under Forhandlingerne om Kornordningen for 1915—16 blev alle enige om, at de da fastsatte Maksimalpriser paa Rug og Hvede stod i et passende Forhold til den da gældende Majspris, til hvilken Pris denne Vare kunde købes til Levering helt hen midt i Vinteren 1915—16, og endda saaledes, at Kommissionen sendte Meddelelse ud til de danske Landbrugere, gaaende ud paa dette: Nu faar I den fastsatte Pris for eders Vintersæd for det kommende Høstaar, og hvis I vil dække jer med Erstatningskorn for Vintersæden, er dette at faa til Købs paa successiv Levering Vinteren igennem til en Pris af 16,70—17,20. Men da det allerede i Efteraaret 1915 blev umuligt at holde Majsprisen nede, men Forholdene udefra gjorde, at Priserne paa denne Vare steg herhjemme, indstillede Husmandsforeningerne den 19de November 1915, saavidt jeg husker, at der fastsattes en Maksimalpris paa Byg af 19 Kr., og at Staten traf Forholdsregler til at holde Majsen nede i en Pris, der svarede til den nævnte Bygpris. Og ved den Indstilling, der blev indgivet om en Kornordning for indeværende Aar, gør Bestræbelserne for at holde et passende Forhold mellem Brødkornspriserne og Foderkornspriserne sig atter gældende — Foderkornspriserne forrykkedes da atter ved Prissvingninger udefra. Jeg nævner dette, fordi jeg gerne vil understrege, at ikke een Gang alene, men gentagne Gange er der fra min Side prøvet paa at bringe passende Prisforhold til Veje mellem de Kornsorter, som her er paa Tale.

Ligningen er jo blevet omtalt baade af det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) og af det ærede Medlem fra Ribe (Brørsen). Der er sikkert ingen Tvivl om, at en Ligning som den her foreslaaede kan være uretfærdig overfor enkelte Landbrugere, hvis Landbrug har noget af en Undtagelsesstilling; men jeg er overbevist om, at der ved den Udvalgsbehandling, som dette Forslag faar, vil blive taget alt muligt Hensyn til, at den Slags Uret ikke gøres, og jeg er overbevist om, at det vil være muligt at finde en Form, hvorefter Kommunalbestyrelserne faar i deres Haand at træffe Afgørelser om Ligningen efter deres Kendskab til Forholdene, hvorved de kan modvirke, at saadan Uret gøres overfor enkelte særstillede Landbrug. Det er ret vanskeligt, naar man skal opstille en Regel for en Ligning, at undgaa,

at enkelte Landbrug paa Grund af deres særlige Forhold bliver uretfærdigt stillede; men det maa dog være muligt at finde en Form, hvorefter dette sker saa sjældent som muligt eller maaske helt kan undgaaes, og der er ikke Tvivl om, at alle vil bestræbe sig for at naa et saadant Resultat.

Jeg skal til allersidst gøre et Par korte Bemærkninger til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup). Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder af det ærede Medlems Tale i Gaar og heller ikke prøve paa at gendrive det lange, bitre Klagemaal, som det ærede Medlem fremkom med over de Vilkaar, under hvilke det danske Landbrug har arbejdet under Krigen. Det forekommer mig, at det ærede Medlems Tale væsentlig var Udtryk for hans Bitterhed over og noget ensidige Opfattelse af disse Forhold, saaledes at der ikke er nogen Udsigt til, at man ved saglig Forhandling kan naa til Forstaaelse med det ærede Medlem om de Spørgsmaal, som denne Diskussion vedrører. Men der var dog et Par enkelte Udtalelser, jeg gerne vil knytte nogle Bemærkninger til. Jeg takker det ærede Medlem for den uforbeholdne Udtalelse om, at han ikke i Fremtiden vil regne de danske Husmandsforeninger mellem Landbrugsorganisationerne. Det er altid godt, naar nogen uforbeholdent siger sin Mening. Derimod maa jeg udtale, at den Begrundelse, hvormed det ærede Medlem kom til dette Resultat, ikke er ganske rigtig. Det ærede Medlem sagde nemlig, at naar han i Fremtiden talte om Landbrugsorganisationerne, saa regnede han ikke Husmandsorganisationerne med, fordi de havde fulgt Prisreguleringskommissionen og Ministeren i alt. Men dette er at stille Forholdet paa Hovedet, thi Husmandsforeninger og de andre Landbrugsorganisationer er blevet spurgt, inden Kommissionen og Ministeriet har udtalt deres Mening om de foreliggende Spørgsmaal, og jeg maa gøre opmærksom paa, at Ministeriet og Kommissionen — desværre — ikke altid har kunnet følge Husmandsforeningernes Indstillinger, Ønsker og Fordringer, netop fordi andre Landbrugsorganisationer, som tidligere nævnt, har stillet det modsatte Krav, og det har da været nødvendigt at gaa en Middelvej. Jeg synes derfor, at man kan ikke udkaste en Paastand som denne, at Husmandsforeningerne som Organisation altid har fulgt Kommissionen og Ministeriet, naar Forholdet er, at netop omvendt Husmandsorganisationerne er spurgt først og selv-